

ஸிஷ്യത്രത்தினுடை க்ஷணம்

பழக்கான்^{5:1-11}, அடுத்த நோடு

யேசூவின் அனுஸ்திக்குள் ஏற்றத் திட்டத்தில் வாய்வான் ஸாயாஹன செவ்வி மீது உபயோகித்திரிக்கு பல ஸிஷ்யர் என்னாயிருநூ (மத்தையி 5:1; 8:21, 23; 9:19; பெரும்பாலும் 6:1, 2, 7; 9:1). ஸிக்கிம் வாக்கு தற்கொலி செய்த ஸிஷ்யர் என வாக்கின்ற அற்றம் “பதிக்குளவான்”¹ என்னான். எல்லா அற்றமத்திலும், ஒரு ஸிஷ்யர் குருவின் பிள்பட்டுளவாகும் (மத்தையி 16:24), குருவின்னினு பரிசு (மத்தையி 11:29), பினை அது குருவின்று உபயோகமான அனுஸ்திக்குளவாகுமான் (யோഹானான் 8:31). அன்று குரு/ஸிஷ்ய வெளியே அடிக்காலில் நிலானினிருநூ. வாங்குதல்திலுடை ஒரு ஸிஷ்யர் குருவின் போலே அதியிதீர்நினிருநூ (மத்தையி 10:25).

“ஸிஷ்யத்தினுடை க்ஷணம்” என்னதினை குரிச்சுடை இது பிரசார தத்தின், நமுக்குடை வேலோகால லூக்கான் 5:1-11² அன்று, அவிடை யேசூ பத்தாஸினேயும் ஸ்தோமித்தேயேயும் க்ஷணிச்சு ஸங்கிளத்தையான் பிரயூன் தான். நம்முடை பத்தாஸின்கீட்டில், ஸிஷ்யத்தினு வேளை சில அதுவரை காலம் நாம் மந்திரிலாக்கும்.

நினைவு சிலது பரிக்களை

(வா. 1-3)

நினைவுக்கு யேசூவின்ற ஸிஷ்யாக்களுமைக்கிழ்ச்சி, நினைவு சிலது பரிக்களை. நினைவு கர்த்தாவினால் உபயோகப்படுவான் தழுவாக்களை. எல்லா-அரியாமென மனோலாவமுடை சிலது பிரயூ, “அதுக்கு என்ன என்ன பரிசுக்குவான் கசியுக்கியில்.” நினைவு ஶலவிச்சு கேள்க்குவான் தழுவாக குடும்பத்துவரை, குடும்பத்துவரை, ஸிஷ்யாகுவான் ஸாய்யமல். அதிர்ந்து பொயானும் நம்முடை பார்த்தில் காணும்.

யேசூ ஸலீலா கடல்களையிட்டு பிரசாரிக்குளதோகெயான், கம அதும் லிக்குநால் அடுத்தாயி, ஸிமோன் பத்தாஸ் தான்று பக்கின்றிகிலிருநூ, வல வழுத்தியாக்கிக்கொள்கிறிக்கையைிருநூ. ராத்தி முடுவான் பத்தாஸும் கூடுக்காரும் அல்லானிச்சு, என்னால் அவர்க் க்ஷீளி தரும் அவருடை வல கால் அடுக்கு நிர்ணத்துமாயி. பத்தாஸ் வலயிலுடை அடுக்கு ஸீக்குளதி நிடயில், யேசூவின்று உபயோகமாக கசியும். அது மீண்டும் பிரித்தக்காரர்க் குடும்பாயிட்டாயிருநீல் யேசூவின் களைத். யெலுபுத்தியில் வெஷ் அவன் யேசூவினோடுகுடை நடநிருநூ. என்னென்யாயாலும், ஸலீலா ஓசேத்து மடன்விவங்கேஷன், அவன் தான்று படிய தொழிலிலேக்கு திற்சு போயிருநூ.

യേശു പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, പുരുഷാരം തിങ്ങിക്കുടുവാൻ തുടങ്ങി. താല്പര്യമുള്ള ജനക്കുട്ടം ക്രിസ്തുവിനു ചുറ്റും കൂടി അവനെ തടാകത്തിനടുത്തെക്കു നീകൾ കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ, അവന്റെ ചെരുപ്പ് വെള്ളത്തിൽ നന്നയുമെന്ന സ്ഥിതിയിലെത്തി. അപ്പോൾ അവൻ പഠ്രാം സിഞ്ച് പടകിലേക്ക് ചാടി കയറി, മീൻ പിടിക്കുന്നവരോട്, പടക് തടാകത്തിലേക്ക് ഇരകുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവിടെ, പടകിനെ താല്ക്കാലികമായ പ്രസംഗപീഠമാക്കി മാറ്റി, അതിൽ നിന്നുകൊണ്ട് യേശു തന്റെ പ്രസംഗം തുടർന്നു.

പടകിനെ നേരെ നിർത്തുവാൻ അതിന്റെ നടവിൽ പഠ്രാം കയറി ഇരുന്നപ്പോൾ, അവൻ എന്നുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു എന്നാണ് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്? അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുക്കയായിരുന്നു. എന്നാണ് ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടാൽക്കുത്ത്? നമ്മുടെ വേദഭാഗം പഠയുന്നത് യേശു “ദൈവപചനം” പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നാണ് (വാ. 1). വചനത്തിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയാകാതെ നിങ്ങൾക്ക് കർത്താവിന്റെ ഒരു ശിഷ്യനാകുവാൻ സാധ്യമല്ല. യേശു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ സൗഹ്യതയും താഴ്മയും ഉള്ളവൻ ആകയാൽ, എൻ്റെ നുകം ഏറ്റു കൊണ്ടു എന്നോടു പറിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്ഷേരക്കു ആശ്വാസം കണ്ണെത്തും” (മത്തായി 11:29; എംദ സിന്റ് മെൻ). ശിഷ്യരാഖരനു അവകാശപ്പെട്ടുന ചിലർ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ബൈബിളിൽ അജന്തയുള്ളവരായി നിലനിലച്ചുന്നു – എന്നാൽ എഴുതപ്പെട്ട ചപനത്തിലെ അവന്റെ സത്യങ്ങളെ കുറിച്ചു പരിക്കുന്ന ഗൗര വമേരിയ വിദ്യാർത്ഥിയാകാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ശിഷ്യനാകുവാൻ കഴിയുകയില്ല!

നിങ്ങൾ ചിലതു മനസ്സിലാക്കണം (വാ. 3-8)

അവസാനം, യേശു തന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു. അവൻ പുരുഷാരന്തരാടുള്ള സംസാരമാണ് നിർത്തിയത്, പക്ഷെ പഠ്രാംസിനോടുള്ളത് അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. പഠ്രാംസിനു കൂടുതൽ കഴിവുണ്ടായിരുന്നു എന്നാൽ അവൻ കൂടുതൽ പതിക്കേണ്ടിയുമീരുന്നു. അവന്റെ അടുത്ത പാഠത്തിനു സമയമായി. മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു, വ്യത്യസ്തനായ യേശു, എപ്പോഴും അപേതീക്ഷിതമായതു ചെയ്തിരുന്നു. അവൻ ശൈമോനോട്, “ആശന്തിലേക്ക് നീകൾ മീൻ പിടിത്തത്തിനു വല ഇരകുവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു (വാ. 4).

ഗലീലാ കടലിൽ മീൻ പിടിക്കുന്നവർ അറിഞ്ഞിരുന്നതോകയും പഠ്രാംസും അറിഞ്ഞിരുന്നു. മീൻപിടിത്തം പകലായിരുന്നില്ല – രാത്രിയായിരുന്നു, അത് ആഹാരത്തിനായി മുകളിലേക്കു വരുന്നതു രാത്രിയിലാണ്. മീൻ പിടിക്കുവാൻ പറ്റിയത് ആശന്തിലല്ല – ആശം കുറഞ്ഞ സ്ഥലമായിരുന്നു. അതിലുപരി, മീൻ ഉള്ളപ്പോൾ അവൻ തന്റെ ശ്രമം നടത്തേണ്ടത് – പഠ്രാം അതിലെഡിക്കേം മൺിക്കുറകൾ അല്ലാനിച്ച് ഫലം കിട്ടാത്തത്തിനു ശേഷമല്ല. രാത്രി മുഴുവൻ ഉറങ്ങാതിരുന്ന ക്ഷേണമുള്ളപ്പോഴുണ്ട്!

പരിചയസ്വന്നനും, കറിനാലുംനിയും, വിജയകരമായി മീൻ പിടിക്കുന്നവനുമെന്ന നിലയിൽ, ഒരു തച്ചൻ (മർക്കാഡം 6:3) വന്നു എങ്ങനെ മീൻ പിടിക്കേണമെന്നു ശൈമോനോട് പറഞ്ഞത്തിൽ അവന് അല്പം വെറുപ്പ് തോന്നിയത് സ്വാഭാവികമാണ്. (രിക്കലും പ്രസംഗിച്ചില്ലാത്ത ആരക്കിലും

പന്നു എന്നോട് എങ്ങനെന പ്രസംഗിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതാൽ എനിക്ക് ദേഹ്യ മുണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ തുറന്നു പറയുടെ.) പര്വതാസിന്റെ പ്രതികരണം ഇതായിരിക്കാം സുചിപ്പിക്കുന്നത്: “നാമാ, ഞങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവനും അഭ്യാ നിച്ചിട്ടും ഒന്നും കിട്ടിയില്ല ...” (വാ. 5).

എങ്ങനെയായാലും, അതിനെ തുടർന്നുവരുന്ന വാക്ക്, ശ്രദ്ധിക്കുക: “എക്കില്ലും.” “... എക്കില്ലും നിന്റെ വാക്കിനു ഞാൻ വല ഇരക്കാം” (വാ. 5). കൈജെവി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്ക് ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു: “എന്നിരു നാലും.” മറ്റൊരു വാക്കിൽ പറഞ്ഞതാൽ, “ഞങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവൻ അഭ്യാ നിച്ചിട്ടും വിജയിച്ചില്ല ... എന്നിരുന്നാലും ... വീണ്ടും ശ്രമിക്കുവാൻ നീ പറ യുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ ചെയ്യാം. മീൻ പിടിത്തത്തക്കുറിച്ച് ഒരു ദശാബ്ദ ക്ലാലമായി ഞാൻ പറിച്ചതിനല്ലോ എത്തിരാണ് അത്, എന്നാൽ നീ ചെയ്യു വാൻ പറയുന്നത് ഞാൻ ചെയ്യും.”

പര്വതാസിനു അത്തരം മനോഭാവം എങ്ങനെന ഉണ്ടായി? യേശുവിനെ അവൻ സംഖ്യാധന ചെയ്ത പേരിലുണ്ട് അതിന്റെ ഉത്തരം: “നാമാ.” മുല ശ്രമത്തിൽ, “യജമാനൻ” അഭ്യുക്തിൽ “കർത്താവ്”⁴ എന്നതിന് ഇതല്ല സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വാക്ക്. യേശുവിനു മാത്രം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേക പേരായി, ലുക്കോന്സ് മാത്രമാണ് ഇതു ഉപയോഗിച്ചത് (ലൂക്കാൻ 8:24, 45; 9:33, 49; 17:13). “നില്ക്കുക” എന്നതിനുള്ള വാക്കിനെ “മുകളിൽ” എന്നതിനുള്ള വാക്കുമായി യോജിപ്പിക്കുന്ന സംയുക്ത ശ്രീക്ക് വാക്കാണ് അത്. അതു “മുകളിൽ നില്ക്കുന്ന രാജിനെ” യാണ് പറയു നന്ന് - മറ്റൊരാളിൽ പുർണ്ണാധികാരമുള്ള രാജിനെന്നയാണ് സുചിപ്പിക്കുന്നത്. പര്വതാസി യേശുവിന്റെ ആജ്ഞയെന്നും യോജിച്ചിരുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നത് അപ്രധാനമായിരുന്നു. യേശു യജമാനനും, അവൻ ദാസനുമായിരുന്നു; അവൻ അനുസരിക്കുവാൻ തയ്യാറായി.

നമുക്ക് യേശുവിന്റെ ശിഷ്യതാർ ആക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നാം ചില്ലർ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്: അവൻ യജമാനൻ ആണെന്നു് നാം മനസിലാക്ക ണാം. നാം യജമാനനോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയില്ല; അവൻ നമ്മോടാണ് നിർദ്ദേ ശിക്കുന്നത്. നാം എന്നു ചെയ്യുമെന്നും എന്നു ചെയ്യുകയില്ല എന്നും അവ നോടു പറയുകയില്ല; നാം ചെയ്യേണ്ടത് അവനോണ് പറയുന്നത്. “യജമാ നൻ” എന്നതു ശക്തമായ ഒരു വാക്കാണ്. യജമാനമാർ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയില്ല; യജമാനമാർ ഉപദേശം നൽകുകയില്ല; യജമാനമാർ കർപ്പ നകൾ ആണ് നൽകുന്നത് - അവ ചോദ്യം ചെയ്യാതെ അനുസരിക്കേണ്ട തായ കർപ്പനകളാണ്.

ആശത്തിലേക്ക് തന്റെ പടക് നീക്കിയപ്പോൾ അത് ബുദ്ധിശൃംഖല ഒരുപക്ഷ പര്വതാസിന് തോന്തിയിരിക്കാം. അവൻ വല വീശിയത് ഒരുപക്ഷ അസന്ധതയെന്നും ആയിരിക്കാം. കരയിൽ⁵ നിന്ന് മറ്റു മീൻപിട്ടുത്തക്കാർ ചിരിക്കുന്നതും അവൻ കേട്ടിരിക്കാം. എക്കില്ലോ, യജമാനൻ പറഞ്ഞുപോലെ അവൻ ചെയ്തു.

എങ്ങനെയാണ് ആ അനുസരണത്തിന് കർത്താവ് പ്രതിഫലം നൽകി യത്? വലവീശയ ഉടനെ പര്വതാസിന് വലയിൽ എന്നോ ഭാരം അനുഭവ പെട്ടു. അവനും അവൻറെ സഹായികളും ചേർന്ന് വല വലിച്ചുകയറ്റുവാൻ തുടങ്ങി, വല നിറയെ മീൻ ആയിരുന്നു. വലയ്ക്കുള്ളിൽ മീൻ കിടന്ന് പിട ക്കുകയായിരുന്നു, അവയുടെ വാലുകൾ ഇടടിക്കുകയായിരുന്നു. സഹായി

കഴ വല വലിച്ച് പടകിലേക്കിരക്കിയപ്പോൾ, ഭാരം നിമിത്തം വല കീറുമെന്നായി. വിരളിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്, അവൻ കടൽകരയിൽ നിന്ന് മറ്റു കൂട്ടുകാരെ സഹായത്തിനായി വിളിച്ചു വരുത്തി.

യാക്കാബ്യും യോഹന്നാനും അവരുടെ പടകിൽ അവിടെ ചെന്നു. പെട്ടെന്നുതന്നെ രണ്ടു പടകും പിടക്കുന്ന, മീനുകളെ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു – ഭാരം നിമിത്തം പടക് മുഞ്ഞുമെന്നായി.⁶ അവ നമ്മളിൽ ചിലർക്ക് പരിചയമുള്ള പത്രമുതൽ-പതിനഞ്ച്-അടി-വരെയുള്ള നാടൻ ബോട്ടുകൾ പോലെയുള്ള തായിരുന്നില്ല. അത് ശലിലാ കടലിൽ മീൻപിടിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഇരുപത്-അടി മുതൽ മുപ്പതു-അടി വരെയുള്ളവയായിരുന്നു. മീൻപിടിക്കുന്ന നാവർക്ക് ആ സമയത്ത് ഒരിക്കലും അത്തരത്തിൽ മീൻ വല നിന്ന് കിട്ടിയിരുന്നില്ല!

പാത്രാസിനും മറ്റു മീൻപിടുത്തകാർക്കും അതെന്നൊരു കാഴ്ച ആയിരുന്നിരിക്കണം! മീൻപിടുത്ത വിഷയത്തെ കുറിച്ചാണകില്ലും, താൻ സംസാരിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് കർത്താവിനു നല്കുന്നോപാലെ അറിയാമായിരുന്നു!

മിക്ക സമയത്തും, കർത്താവിന്റെ ആജ്ഞയെ നമ്മുണ്ടുമെന്നുള്ള⁷ ഉറപ്പിലും, ചോദ്യം ഇതലു “അത് എനിക്ക് സ്വീകാര്യമാണോ?” ചോദ്യം ഇതാണ് “ഇതാണോ ക്രിസ്തു എന്നോട് ചെയ്യുവാൻ പറഞ്ഞത്?” അങ്ങനെയെങ്കിൽ, നമുക്ക് പാത്രാസിനെ പോലെ പ്രതികരിക്കാം: “നിന്റെ പാക്കുപോലെ ഞാൻ ചെയ്യാം.” നാം അനുസരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവസാനം കർത്താവിന്റെ വഴിയാണ് ശരിയായ വഴിയെന്ന് തിരിച്ചിരിയും!

നിങ്ങൾ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യർ ആക്കണമെങ്കിൽ, അവൻ എല്ലാറ്റിന്റെയും യജമാനൻ ആശാനന്ന് നിങ്ങൾ തിരിച്ചിരിയണം – ആ വിശ്വാസത്തിൽ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം.

നിങ്ങൾ ചിലവ് സഹതിക്കണം (വാ. 8-10)

അതിശയകരമായ ചില അതഭൂതങ്ങൾ യേശു നടത്തിയത് പാത്രാസ് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവൻ വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കിയത് അവൻ കണ്ടു (യോഹന്നാൻ 2:1-11). ഒരു രാജ്യഭൂത്യൻ്റെ മകനെ അവൻ സഹഖ്യമാക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ട് (യോഹന്നാൻ 4:46-54). ക്രിസ്തു മറ്റു വല അടയാളങ്ങളും അതഭൂതങ്ങളും ചെയ്യുന്നതും അവൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട് (യോഹന്നാൻ 2:23; 3:2 നോക്കുക), എന്നാൽ ആ അതഭൂതങ്ങൾ എന്നും ഈ അതഭൂതത്തെ പോലെ അവനെ സ്വാധീനിച്ചില്ല. ഇത് ശീമോന്റെ തൊഴിലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്; അത് അവന്റെ ജീവിതരീതി കാണിക്കുന്നതായിരുന്നു. യേശു സകലത്തിനും കർത്താവാണെന്ന് അത് അവനെ ബോഖ്യമാക്കി.

പാത്രാസ് യേശുവിനെ ഒരു പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടിൽ കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ തന്നെയും ഒരു പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടിൽ കണ്ടു. അവൻ കുറവുകൾ ഉടനെ അവനിൽ ആശങ്കയുണ്ടാക്കി. “അവൻ യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ വീണു” – പിടക്കുന്ന മീനുകളുടെ കുംഭാരത്തിലേക്ക് വീണു – അവൻ പറഞ്ഞു, “കർത്താവേ, ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യൻ ആക കൊണ്ടു, എന്ന വിട്ടു പോകേണമേ!” (വാ. 8) ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയും മഹത്വവും പെട്ടെന്നു അഭിമുഖീകരിക്കുന്നോൾ എല്ലായ്പൊഴും ആളുകൾ പ്രതികരിച്ചതുപോലെ

യാണ് അവനും പ്രതികരിച്ചത് (ഉർപ്പത്തി 18:27; ഇയോബ് 42:4; യൈശയാവ് 6:5).

നിങ്ങൾക്കു യേശുവിന്റെ ശിഷ്യൻ് ആക്ളമെക്കിൽ, രണ്ടു സത്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയണാം: ഒന്ന്, അവൻ എല്ലാം ആണ് എന്ന് നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കണം. തന്റെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റു പറഞ്ഞപ്പോൾ പഠ്റാസ് യേശുവിനെ സംഖ്യാധന ചെയ്തതു എങ്ങനെന്നാണെന്നു നോക്കുക: അവൻ യേശുവിനെ “കർത്താവ്” എന്നാണ് വിളിച്ചത്. പുല്ലാസ് പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടണമെക്കിൽ, “യേശുവിനെ കർത്താവു എന്നു വായി കൊണ്ട് ഏറ്റു പറയണം” (രോമർ 10:9). രണ്ട്, അവനാണ് എല്ലാം എന്നു നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഒന്നുമല്ല എന്ന് തിരിച്ചറിയുകയാണ്. അവൻ നിങ്ങൾക്കാം പദ്ധതിമാണെന്ന് നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കണം.

“തന്നെ കുറിച്ചു മാത്രം”⁸ ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനിൽ കർത്താവിനു സ്ഥാനമില്ല. ഇങ്ങനെ പറയുന്നവരെ യേശുവിനു ഉപയോഗിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല, “കർത്താവേ, ഞാൻ എത്ര നല്ലവൻ എന്നു കാണുക! നോക്കു ഞാൻ എത്ര മിക്കവുറവൻ, ഞാൻ എത്ര പ്രതിഭാശാലി, ഞാൻ എത്രതേതാളം പിജയിക്കുന്നു! എനിക്ക് എന്നെല്ലാം നേടുവാൻ കഴിയുമെന്ന് കണ്ട് നീ എന്ന അനുമോദിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു!” തന്നിലെ ബലഹർിനതയെയും അവൻലും ആശയത്തെയും തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, അവൻറെ കാൽക്കൽ വീഴുന്നവരെ മാത്രമാണ് ക്രിസ്തു ഉപയോഗിക്കുന്നത്. മറ്റൊരാളുടെ വാക്ക് കടമെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ തയ്യാറാകണം, “ദൈവമേ പാപിയായ എന്നോട് കരുണായുണ്ടാകേണമേ” (ലുക്കാസ് 18:13; കൈജെവി).

നിങ്ങൾ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തണം (വാ. 10)

യേശുവിനും തനിക്കും ഇടയിലുള്ള പിളർപ്പ് പഠ്റാസ് കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ പറഞ്ഞു, “എന്നെ വിട്ടുപോകേണമേ” (വാ. 8). ഭാഗ്യവശാൽ, അവൻറെ അപേക്ഷ യേശു നടപ്പാക്കിയില്ല. മറിച്ച്, ഒരു പ്രത്യേക വെല്ലുവിളിയോടുകൂടി യേശു പഠ്റാസിനെ അടുപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. “യേശു ശീമോനോടു പറഞ്ഞു, ‘ഭയപ്പെടേണാ, ഇന്നുമുതൽ നീ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവൻ ആകും’” (വാ. 10) “പിടിക്കുന്നവൻ” എന്ന വാക്ക് വർത്തമാന കാലത്തിലാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്, അതു തുടർ പ്രവർത്തിയെയാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. അത് ഒരു കഴിഞ്ഞകാല സാഹസമായി തീരേണ്ട ഒന്നല്ല, എന്നാൽ ആയുഷ്കാല തൊഴിൽ ആക്ളമായിരുന്നു. കൂടാതെ, “പിടിക്കുന്ന” എന്ന ശ്രീക്ക് വാക്കിന്റെ തർജ്ജിമി അക്ഷരിക്കമായി അർത്ഥമാക്കുന്നത് “ജീവനോട് പിടിക്കുക”⁹ എന്നാണ്. അവർ ആളുകളെ യേശുവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു, അവൻ “ലോകത്തിനു ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു” (യോഹ നാം 6:33). മത്തായി ആ ക്ഷണത്തെ ഇങ്ങനെന്നാണ് രേഖപ്പെട്ടു തിരിച്ചിരിക്കുന്നത്: “എന്നെ അനുശമിക്കുക, ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും” (4:19; മർക്കാസ് 1:17 നോക്കുക).

തന്റെ ജീവിതത്തെ വീണ്ടും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട വെല്ലുവിളിയാണ് പഠ്റാസിനു ലഭിച്ചത്. മീനിനെ പിടിക്കുന്നതിൽ മാത്രമാണ് അവൻ ശ്രദ്ധക്കേന്തൊക്കെ രിച്ചിരുന്നത്; ഇനി അവൻറെ ജീവിതം മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്ന പ്രവർത്തിയിലാണ് കേന്ദ്രീകരിക്കുവാൻ പോകുന്നത്.

യേശു ക്ഷുഖിക്കാരെ രാജ്യത്തിന്റെ പിത്തു വിത്തപ്പാൻ കഷണിച്ചു (വചനം; ലുക്കാസ് 8:11).¹⁰ യേശു വ്യാപാരികളെ “വലിയ വിലയുള്ള മുത്തിനെ കുറിച്ചു” ആളുകളോടു പറയുവാൻ കഷണിച്ചു (മത്തായി 13:46; സുവിശേഷം). യേശു തന്റെ ഭവനത്തോടു ചേർക്കുന്നതിന് ആശാർമ്മാ രഹയും പിളിക്കുന്നു (സഭ; നോക്കുക മത്തായി 16:18; 1 തിമോദൈയാസ് 3:15; കെജെവി). ആത്മാക്കളെ സ്വാവ്യമാക്കുന്ന വലിയ ബൈബിളോടൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ യേശു ബൈദ്യത്താരെ കഷണിച്ചു (യോഹന്നാസ് 12:40). നിങ്ങളുടെ തൊഴിൽ അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതത്തിലെ താൽപര്യം എന്തുത നേന്തായാലും, നിങ്ങൾക്കു യേശുവിന്റെ ശിഷ്യൻ ആക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധയോടെ പുനഃപരിശോധിക്കണം. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ മാറ്റുമ്പോൾ, ഉന്നാലുകളിലും മുൻഗണകളിലും മാറ്റമുണ്ടാകും.

എൻ്റെ ഒരു സ്കേപ്പിതനായ, ഫ്ലോറിയിൽ സ്കൂബെർട്ടിന്, നല്ല നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്കൂൾ-സാമഗ്രികളുടെ ഒരു കമ്പനിയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേഖലയിൽ, ഈ ഒരു അടയാളം ഉണ്ടായിരുന്നു: “എൻ്റെ വ്യാപാരം ദൈവത്തെ സേവിക്കലാണ്. താൻ പെൻസില്യൂക്കൾ വിൽക്കുന്നത് നൽകുന്നത് എൻ്റെ ബില്ലുകൾ കൊടുത്തു തീർക്കുന്നതിനാണ്.”

നിങ്ങൾ ചിലത് ഉപേക്ഷിക്കണം (വാ. 11)

മുൻപ് നാം കണ്ടതുപോലെ, പത്രാസ് മുൻപും യേശുവിനോടുകൂടെ സഖവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവൻ സ്കേപ്പിതനാരും സഖവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ യേശു അവരെ പിളിക്കുന്നത് ശിഷ്യത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ നിലവാരത്തിലേക്കാണ്: അതായത് മുഴുവൻ-സമയവും¹¹ അവനെ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ. ഈ ചെല്ലുവാൻ, അവർ തങ്ങളുടെ വള്ളം, വല, മീൻ ഇവയെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അവർക്ക് പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്ന പലതും അവർ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അവർക്ക് സ്ഥിരമായുണ്ടായിരുന്ന വരുമാനവും സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയും വിട്ടുകളയണമായിരുന്നു.

അവർ മാനൃമായ നിലയിൽ മത്സ്യവ്യാപാരം നടത്തിയിരുന്നവരായിരുന്നുവെന്ന്, എല്ലാ സുചനകളും വ്യക്തമാക്കുന്നു. പകാളികൾക്ക് നീനിലയിക്കം വള്ളഞ്ചാൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി നാം കണ്ടു. യാക്കാബിനും യോഹന്നാനേന്തെയും അമ്മ യേശുവിനെയും അവൻ ശിഷ്യമാരെയും പിന്നീട് സാമ്പത്തികമായി സഹായിച്ചിരുന്നവർത്തും ഒരാളാണ് (മത്തായി 27:55, 56; ലുക്കാസ് 8:3). യോഹന്നാൻ മഹാപുരോഹിതനു പരിപ്രയമുള്ളവനായിരുന്നു (യോഹന്നാസ് 18:15); അവനും അവൻ കുടുംബത്തിനും ഒരുപക്ഷ വിശ്വസ്തനായ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനുമായി വ്യാപാര ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ഇപ്പോൾ ആ ഉയർന്ന ലാഭകരമായ വ്യാപാരം വിട്ടുകളയേണ്ടിവരുന്നു.

അത് അധികവും ആവശ്യപ്പെട്ടുന്ന ഓന്നായിരുന്നു – എന്നാൽ ആ പുരുഷന്മാർ അതയും വിട്ടുകളയേണ്ടിവരുമെന്ന് വിചാരിച്ചിരിക്കയെല്ലാം. വാക്കും 11-ൽ നാം വായിക്കുന്നു, “പിന്നെ അവർ പടക്കുകളെ കരുക്കു അടുപ്പിച്ചിട്ട്, സകലവും വിട്ടു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു.” മർക്കാസ് നമ്മോടു പറയുന്നത് പത്രാസും അവന്റെ സഫോറതനായ അഭ്യന്തരാസും “ഉടനെ ... അവർ

പല വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു” എന്നാണ് (1:18), പിന്ന യാക്കാബും യോഹന്നാനും “അവർ അപ്പനായ സൗഖ്യത്തിൽ കുലിക്കാരോടുകൂടെ പട കിൽ വിട്ട്, അവനെ അനുഗമിച്ചു” (വാ. 20).

ചിലർ എതിർക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്, “എന്നാൽ കർത്താവ് അൽ തന്റെ എല്ലാ ശിഷ്യമാരിൽ നിന്നും തീർച്ചയായിട്ടും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.” ലുക്കാസ് 14-ൽ യേശു പിൻപറ്റുവാൻ ആഗഹിക്കുന്ന ഒരു സംഘത്തേനാട് പറഞ്ഞു, “അങ്ങനെ തന്നെ, നിങ്ങളിൽ ആരെകില്ലും തനിക്കുള്ളതു ഒക്കയും വിട്ടുപിരിയുന്നില്ല എക്കിൽ അവനു എന്തെ ശിഷ്യനായിപ്പാൻ കഴികയില്ല” (വാ. 33). പല പൈച്ചർ ടെച്യിനിൽ സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്, തങ്ങളുടെ ലാഭകരമായ വ്യവസാധാരണയും ഉയർന്ന-ശമ്പളമുള്ള ജോലികളും വിട്ടുകളഞ്ഞ പല പുതുഷ്ഠാരെയും എനിക്കരിയാം – എങ്ങനെ ദൈവപചനം പ്രസംഗിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് പറിക്കുവാൻ വേണിയാണ് അവർ തങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം വിട്ടുകളഞ്ഞത്.

എതിർക്കുന്നവർ പിന്നെയും ചോദിക്കും, “എന്നാൽ മുഴുവൻ-സമയ ഉപദേശം കണ്ണാർ ആകുവാൻ തീരുമാനിക്കാത്ത ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചോ?” നിങ്ങൾ അപ്പോഴും “ചിലത് വിട്ടുകളയുവാൻ” തയാറാകണം: നിങ്ങൾക്കും കർത്താവിനെ¹² പുർണ്ണമായി സേവിക്കുന്നതിനും മല്ലേ തടസമായി നിൽക്കുന്നതെന്നും നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയാണോ. മത്തായി 16:24-ൽ യേശു ഉള്ളി പറഞ്ഞു, “ആരെകില്ലും എന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ ഇഷ്ടിച്ചാൽ, അവൻ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു, തന്റെ കുശട്ടുന്ത് എന്നെ അനുഗമിക്കും.” (എംഹസിസ് മെരൻ.)

എന്തുതന്നെയായാലും, നിങ്ങളെ കരുതുവാനായി കർത്താവിൽ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുവാൻ തയ്യാറായുകയും വേണം. പബ്ലിക്കും, അഭ്യന്തരയാസും, യാക്കാബും, യോഹന്നാനും ശലീലാ കടലിനകരെ നിന്നു യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചേണ്ടാൽ, ഭീൻ പിടിക്കുവാൻ അവരെ സാധാരിച്ചതുപോലെ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ കർത്താവ് നിറവേറ്റുവാൻ അവർ അവനിൽ ആഗ്രഹിക്കയായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ നാം വേണ്ടതുപോലെ കർത്താവിൽ ആഗ്രഹയിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങനെ പറയുന്ന ചിലയാളുകളെ എനിക്കരിയാം, “ക്രിസ്ത്യാനിയായി തീരുന്നതിനുമുൻപ് ഞാൻ വ്യവസാധാരണയായി ചെയ്തിരുന്നത് വിട്ടുകളഞ്ഞിരുന്നുണ്ടോ! എന്തേ കുടുംബം പട്ടിണിയാകും.” നാം ക്രിസ്തുവിനെയും അവന്റെ വഴികളെയും പിൻപറ്റിയാൽ, ജീവിതത്തിലെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുമെന്ന് യേശു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (മത്തായി 6:33). പൗലോസ് എഴുതി, “എന്തേ ദൈവമോ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ട് ഒക്കയും മഹത്തേതാടെ തന്റെ ധനത്തിനൊന്നുവെള്ളും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പുർണ്ണമായി തീർത്തുതരും” (പിലിപ്പിയർ 4:19).¹³

ഒരിക്കൽ പബ്ലിക്ക് യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു, “ഈതാ, തങ്ങൾ സകലവും വിട്ട് നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു” (മർക്കാസ് 10:28). അപ്പോൾ യേശു ഇല്ല ഉറപ്പു അവനു നൽകി:

എന്തേ നിമിത്തവും സുവിശേഷം നിമിത്തവും, വീഡോ സഫോറമൊരെയോ സഫോറൻകളെയോ അമ്മയെയോ അപ്പെന്നെയോ മക്കളെയോ നിലങ്ങളെയോ വിട്ടാൽ, ഇല്ല ലോകത്തിൽ തന്നെ, ഉപദേശങ്ങളോടുംകൂടെ നുറുമ

ടങ്ങു വീടുകളെയും, സഹോദരനാരെയും സഹോദരികളെയും അമ്മാ രെയും, മക്കളെയും നിലങ്ങളെയും; വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ, നിത്യ ജീവനയും പ്രാപിക്കാത്തവൻ ആരുമീല്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങ ഭോട്ടു പറയുന്നു (വാ. 29, 30)

കുംഖതുവിശ്വസ്തേ ശിഷ്യനാകുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്തുവിട്ടുകളെയെങ്കി വന്നാലും, നിങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും കർത്താവിനെ വിച്ച്-കളയേണ്ടി വരികയില്ല.

നിങ്ങൾ ചിലതു ചെയ്യണം (വാ. 11)

യേശുവിശ്വസ്തേ ശിഷ്യനായി തീർവ്വാനുള്ള അവസാനത്തെ ഒരു ആവശ്യകത നാം പറയേണ്ടതുണ്ട്. ആ സ്വപ്നങ്ങൾക്കായ ആവശ്യകത “ശിഷ്യൻ” എന്ന പാക്കിൽ അന്തർലൈനമായിട്ടുണ്ട്, നാമത് പാഠസ്ഥാനരംഭത്തിൽ കണ്ണതുമാൻ - എന്നാൽ അതു പറയുക തന്നെ വേണ്ടും: നിങ്ങൾ ചിലതു ചെയ്യണം. പ്രത്യേ കുമായി, നിങ്ങൾ അവനെ അനുഗ്രഹിക്കണം. നമ്മുടെ വേദഭാഗം പറയുന്നതു പത്രാസും മറ്റൊള്ളവരും “എല്ലാം വിച്ച് അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു” എന്നാണ് (വാ. 11; എംഹസിസ് മെമൻ). മതതായിയും മർക്കാസും ഉംനി പറയുന്നത് ആ നാലുപേരിൽ തങ്ങളുടെ പടക്കുകളും വലകളും വിച്ച് “അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു” എന്നാണ് (മതതായി 4:20, 22; മർക്കാസ് 1:18, 20; എംഹസിസ് മെമൻ). യേശു പറഞ്ഞു, “ഒരുത്തൻ എണ്ണേ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഇച്ചിച്ചാൽ, തന്നെ കുശർ എടുത്ത് എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുട്” (മതതായി 16:24; എംഹസിസ് മെമൻ). യേശുവിനെ പിൻപറ്റുന്നത് പത്രാസിനും മറ്റൊള്ളവർക്കും എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. യേശുവിനെ അനുഗ്രഹിച്ചതുകാണ്ണു ശിഷ്യമാർക്കു ക്ഷേമിച്ചു, ശത്രുതയും, ക്രമേണ മരണവും അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. എങ്കിലും, അവർ ഒരു സമർപ്പണം എടുത്തിരുന്നു. അവർ എവിടെയെല്ലാം പോകണമെന്ന്¹⁴ ക്രിസ്തു ആഗ്രഹിച്ചുവോ അവിടെയെല്ലാം അവർ ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

നിങ്ങളിൽ ചിലർ ഇനിയും യേശുവിശ്വസ്തേ ശിഷ്യനായി തീർന്നിരിക്കയെല്ല. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിച്ചവനാണ് യേശു എന്നും, നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ പാപത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവനാണ് അവനെന്നും നിങ്ങൾ വിശ്രാസിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ക്രിസ്തു (ഞാൻ അല്ല) പറഞ്ഞു, “... ഞാൻ അങ്ങനെയുള്ളവൻ [മർഹി] എന്നു വിശ്വസിക്കാത്താൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും” (അധികാരി 8:24). കക്ഷിക്കപ്പേടേണ്ടതിനുള്ള യജമാനൻശ്വരം ആളണ്ട (എന്നേറ്റതല്ല) വിശ്വസിക്കുവാനും സ്നാനമേർക്കുവാനുമാണ് (വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങാത്ത്) (മർക്കാസ് 16:16; മതതായി 28:18 നോക്കുക). ഒരിക്കൽ നിങ്ങൾ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായി തീർന്നാൽ, ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ നിങ്ങൾ അവനെ അനുഗ്രഹിക്കണം. അവൻ “നമുക്കു അവന്റെ കാൽച്ചു വട്ട പിന്തുടരുവാൻ ഒരു മാതൃക” വെച്ചുചും പോയിരിക്കുവാനു (1 പത്രാസ് 2:21). അതെല്ലായ്പോഴും എളുപ്പമായിരിക്കുകയില്ല (പ്രവൃത്തികൾ 14:22), എന്നാൽ അവന്റെ ശിഷ്യനായി തീരുവാനുള്ള “ചുരുങ്ഗിയ ആവശ്യകത” അതാണ്!

ഉപാസനാരംഭം

ശിഷ്യത്രത്തിന് വേണ്ടതായ പല ആവശ്യകതകളും നാം കണ്ണുകഴി

எனது.

நாம் சிலத் பரிக்களை: நாம் வசநத்தின்றி விடுவார்த்திக்கர் ஆக்களோ.

நாம் சிலத் மன்றிலாக்களை: நம்முடை ஜீவிதங்களுடைய யஜமானான் யேஶு வாஸனாங் நாம் மன்றிலாக்களை.

நாம் சிலத் ஸம்திக்களை: நம்முடை ஸங்கம் போராய்மக்களுடைய கிளிப்புதை விழுது ஆஸாயத்துவும் நாம் ஸம்திக்களை.

நாம் சில மாருங்கள் வருத்தலை: நம்முடை ஜீவிதத்தின்றி காஷ்சுப்புடை கர் நாம் மாருளை. நாம் கர்த்தாவின மஹதைப்புதைகள்தினும் மடுத்த வரை அவன்றி அடுக்கலேக்கு கொள்ளுவரேகள்தினும் வேள்ளி ஜீவிக்களை.

நாம் சிலத் உபேக்ஷிக்களை: அவனை பூர்ணமாயும் ஸேவிக்குவான்தின் தடசமாயி நிர்க்குவானதைக்கும் விடுக்குத்தியுவான் நாம் தழுவாக்குக்குத்தியும், கர்த்தாவித்த ஆஸாயிக்குவான் ஏறுணுக்குத்தியும் வேளை.

நாம் சிலத் செழுளை: நாம் ஏவிட போக்களமைனான் அவன் ஆஸாயி க்குங்குவோ அவிடேக்கு நாம் அவனை பின்துடன்னு போகுவான் தழுவா என.

அவன்றி ஶிஷ்யங்காயி தீருவாங்குத்து¹⁵ யோக்யதக்கர் நினைவுக்குவேலோ?

குரிப்புக்கர்

“பரிக்குக்” எனு வாக்கின்றி ஒரு ரூபத்தை, “ஏராஸ்” எனு ஸுப்பிஸ்திக்குவான் – கெஸ் எனு அவஸாநவாக்குமாயி ஸ்ரீக்கு வாக்க் ஸங்யோஜிஸ்திக்குவானு. ²வேளாமைக்கிழ்ச், நினைவுக்கு பயிறா, “ஒரு ஶிஷ்யான் என்னால் என்னாள்ரத்துமாக்குவான்து எனு பரிக்கு வான் நமுக்கு பவு வேற்றுவான்துவிலேக்கு போகா.” முன் வார்யிக்கிழ்ச் வரண்திரி க்குவான வேற்றுவான்துவிலேக்கு சிலத் நினைவுக்கு வாயிக்குக்கொயோ உலுக்குக்கொயோ செழுவான் – அதோடைாப்பும் மடுத்துவான், உடாவரளமாயி யோவானான் 13:35-இல் யோவானான் 15:8-இல் பயிறா. பினை, “என்னையொய்யாலும், நம்முடை பங்கத்தின், நமுக்கு லுக்கொன் 5:1-11 தல் ஸ்ரீவ கேட்டிக்கிழ்க்கான்” எனும் சேர்க்கான். ³லுக்கொனின்றி பூஸ்தகத்தின் துத்துக்குத் “ஸ்ரீவாரத்து தங்காங்” என்னான், அத்த ஸ்ரீலா கடலின்றி மரூரை பேராள்ள. இப் பூஸ்தகத்திலை அங்குவெஸ டாஸ்துவாறுநா “ஸ்ரீலா கடல்” நோக்குக். ⁴அது வாக்கு யேறுவிலை ஸாவோயான செழுவான்தின் வாக்கும் 8-ஆல் உபயோகிப்பிடுஞ்சு. ⁵நூர் கள க்கின் ஆத்துக்கர் கடலின் மீன் பிகிப்புக்கொள்கிறுன்னு. ⁶வாக்கும் 7 பயிறுவான்து பக்குக்கர் “முனுவான் தூட்டாரி” என்னான், என்னால் அவன் வாஸ்தவத்தின் முனியியில் ஏறுபக்கு மீன்பிடுத்தகால் ஏறு பக்கின் நின் மீன் மடுபக்கிலேக்கு மார்த்திரிக்கான அலைக்கிழ்ச் அதுவோலை என்னக்கிழ்சும் செய்திக்கால். ⁷வலிய அர்த்தமொன்றும் ஜனிஸ்திக்கால் சில சிவப் புதலைக்குத்து உடாவரளமாயி பயிறா. சிலர்க்கு, ஸ்கானோ முனுவான்யை காளுக்காலோ ஓரை ஆஷ்சுப்பத்தின்றி கணாங் நாஜிலும் கர்த்துமேசு எடுக்களை என தின்றி அவஸ்குத்தையோ யூக்கி ரவிதமாயி தோன்றியேக்கால். ⁸“தனை குரிப்பு மாதாங்” என பியோகத்தின்றம் “அவர்க்காரம் நினைத்” என்னான். எதான் விசாரிக்குவான்த, அதை, ஸயங்-விவரிக்குவான்தாகுவோசர், நினைவுக்கு நினைவுடைய பிழேஷத்து பொதுவாயி

பரியுன அதுபோலெயுத்த பிரயோகத்தை உபயோகிக்கா. ⁹ ஏன்ற ஹந்திலினியல் செஸ்பிளித் ஸ்ரீகிருஷ்ணக்ஷத்ரி தற்பஜம் உத்திட: “நினைவர் ஜீவநுத்த மனுஷரே ஏடுத்துகொள்ளிக்கூட” என்னான். ¹⁰ ஏன்ற பிரயோகத்தை பொதுவாய பல தொഴிலுக்கர் எனான் பரியுன. நினைத்துட பிரயோகத்தை தொழிலுக்கர் பரியுவான் அத் ஏடுத்த உலகில்கொவுன்னான்.

¹¹“ஹலீலாய்க்க வகக்க” என பாந்தித் ஸிஷ்டுத்தின்முனு மூனு மூடுங்கள் பரிசு செய்திரிக்குன்னத் தோக்குக. ¹² மத்தாயி 18:8, 9-லெ சக்தமாய உபவேசே வேளுமெகின் ஹவிட சேர்க்காம் (குடாதெ மத்தாயி 5:29, 30 தோக்குக). ஸுயா-விக்குலமாக்கு நாத்தல் ஹா வேவோஶா பதிஷ்விக்குன்ற, மரிசு வெவ்வென்ற அநூஸ்ரிக்குன்னதின் தக்குமாயிட்டுத்த ஏற்றினென்யு “மூரிசு கல்யூக” (ஏசிவாக்குக) என தத்தமான். ¹³ எனான் ஹா வகிக்கர் ஏடுத்துகோவாதே ஹாலு, மரு ராஜுணால்லிலை (கிர்த்தானிக்கர் பறீக்கிலைப்புத்துபோலை எனான் பறீக்கிலைப்புத்துக்கிழல் ஏற்கொன்கிலையா). யேஶுவினென அநூ ஶமிக்குவான், அவ்வக்க அக்ஷராத்தமதித் விலப்புத்தெல்லாங் விடுகல்யென்தி வனி டுள்ள. யேஶுவின்ற ஸிஷ்யமாற் அதகுவான், அவரதுட ஜீவிதம் தானிருத்தின்ற / பட எனியுட வகிலெத்தியிட்டுள்ள. ஏன்ற மூடயை அவர்திலேக்க நீண்ட, ஹங்கென பரியு வான் மாதம் ஏற்கிக்கு காசியு, “தெனைச் செல்லுாங் நீணைச் காளிசு நல் மாதங்கக்க வெவப் பினைத் தோக்குவாக்குதெல்லாங்” ¹⁴அனப்பூஸ்தலமாருடை வெலக்கீநக்கக்கூரிச்சு யேஶுவினென அநூஶமிக்குன்னதித் தெல்லாங் அவர் குடுத்தல் மந்தி லாக்கெள்ளியிருந்து என வங்குத்தை குரிச்சு எனான் வேங்கவானான். அபோஷு, அதின்ற அன்றிமதலாங் ஹா வாசகத்தித் தென் பிரங்கதாவிச்சிரிக்குன்ன. ¹⁵நீணைச் ஹா பிரஸங்கம் உபயோகிக்கூவோதே, நீணத்துட ஸுத்தார் ஸிஷ்யமாராயி தீரேங்கதின் அவ்வாய்மாயதெல்லாங் செய்யுவான் அவரை பிரவோயிஷ்விக்குக. ஹா பாந்திலை அவ்ஸாந முவை விஷயத்திலை அவஸாந வள்ளிக் விபுலீக்கிக்குக.